

# Doniyor kitobi — bir yuz ellik to‘qqizinchi qism

*Doniyorning vahiyida uch farishtaviy teginishni ochib berish: bashoratli bir vahiy*

Jeff Pippenger

2024-03-26

O‘ninchi bobda Doniyor uch marta tegiladi, va bu uch tegish Doniyorning “mareh” — vahiy manzarasini shaxsan uch marta boshdan kechirishi bilan mos keladi. Birinchi va oxirgi ko‘rinishlar Iso Masihning Vahiyining xabarchisi bo‘lgan Jabroilga tegishli edi. Otadan Unga berilgan xabarni Masihdan olib, uni jamoatlarga yuborishi kerak bo‘lgan payg‘ambarga yetkazadigan zot Jabroildir.

Ammo men senga haqiqat kitobida yozib qo‘yilgan narsani ko‘rsataman; va bu ishlarda men bilan birga mustahkam turuvchi hech kim yo‘q, sizning amiringiz Mixoildan boshqa. Doniyor 10:21.

Jabroil o‘zining yaratilgan mavjudot ekanini biladi, va shuning uchun ham u Vahiy kitobida Yuhannoga o‘ziga sajda qilmaslikni qat’iy ravishda bildirgan.

Men unga sajda qilmoq uchun uning oyoqlari ostiga yiqildim. Va u menga dedi: Bunday qilma; men sening hamxizmatimman va Iso haqidagi guvohlikka ega bo‘lgan birodarlaringdandirman: Xudoga sajda qil; chunki Iso haqidagi guvohlik bashorat ruhidir. Vahiy 19:10.

Shunday ekan, bashoratni o‘rganuvchi kishi Gabrielning “haqiqat bitigida yozilgan” narsa bilan bog‘liq holda o‘zidan yuqori hech kim yo‘qligini aytishining sababi muayyan bashoratli maqsadga ega ekanini tushunishi kerak. U faqat Masihning Muqaddas Bitiklarni o‘zidan yaxshiroq anglashini ta’kidlaganida, Masihni “sizning amiringiz Mikoil” deb ko‘rsatadi. Ammo Mikoil faqat bir amir emas, u bosh farishtadir.

Lekin bosh farishta Mikoil, Musoning jasadi haqida iblis bilan bahslashib tortishganida, unga qarshi haqoratli ayblovlarni keltirishga jur’at etmadi, balki: “Egam seni koyisin”, dedi. Yahudo 7.

Shunday ekan, uchala tegishning hammasi farishtaviy tegishlardir, va Doniyor “mareh” — vahiy/ko‘rinishni boshdan kechirgan uchala holatda ham bu farishtaviydir. Doniyorga uchinchi marta tegilganida, bu uni quvvatlantirish uchundir, chunki bundan avval, ikkinchi tegishda u o‘z kuchini yo‘qotgan edi.

So‘ngra yana odamga o‘xshash biri kelib menga tegdi va meni mustahkamladi. Va dedi: “Ey nihoyatda sevikli inson, qo‘rqma; senga tinchlik bo‘lsin; bardam bo‘l, ha, bardam bo‘l”. U men bilan so‘zlashgach, men quvvat topdim va dedim: “Hazratim so‘zlasin; chunki sen meni mustahkamlading”. So‘ng u dedi: “Nima sababdan sening oldingga kelganimni bilasanmi? Endi esa men Fors shahzodasi bilan jang qilish uchun qaytaman; men chiqib ketganimda, mana, Yunoniston shahzodasi keladi”. Doniyor 10:18–20.

Jabroil Doniyor undan: “nega huzuringga kelganimni bilasanmi?” deb so‘raganida, “oxirgi kunlarda xalqing boshiga nimalar tushishini” Doniyorga “anglatish uchun” kelganini eslatadi. Oxirgi kunlar haqida Doniyorga o‘rgatganlariga muvofiq, Jabroil so‘ng shunday deydi: “endi esa Fors shahzodasiga qarshi jang qilish uchun qaytaman; men chiqib ketganimdan so‘ng esa, mana, Yunon shahzodasi keladi.” Shundan keyin u o‘n birinchi bobning bashoratli rivoyatini boshlaydi; bu rivoyat oxirgi kunlarda bir yuz qirq to‘rt ming kishining boshiga tushadigan voqealarni tasvirlaydi. O‘sha bashoratli rivoyat “Fors shahzodasi” va “Yunon shahzodasi” bilan bo‘ladigan jang doirasida joylashtirilgan.

Buyuk Kir bilan Buyuk Iskandar o‘rtasidagi haqiqiy tarix ikki yuz yildan ortiq vaqtни qamrab olgan edi. Ammo Vahiy kitobining o‘n birinchi bobidagi ulkan zilzilada yakuniy harakatlar shiddatli bo‘ladi va oltinchi shohlik soxta shimol shohi tomonidan zabt etilishi bilanoq, Yunoniston bilan ifodalangan yettinchi shohlik — o‘nta shoh — darhol o‘z shohligini maxluqqa berishga rozi bo‘ladi.

Bir darajada, “mareh” vahiyi Doniyor kitobining o‘ninchi bobida yetti marta qo‘llanadi. Biz o‘sha yetti holatdan to‘rttasini ko‘rib chiqdik va birinchi ishora Doniyorning Kirusning uchinchi yilidan oldin vahiyни tushunganini ko‘rsatishini aniqladik. Keyingi uch ishorada, har bir vahiydagi uchta teginish Doniyorning yigirma bir kunlik motamdan uyg‘onish tajribasini ifodalaydi. Uning tirilishdagi uyg‘onishi abadiy xushxabarning uch bosqichli jarayoni asosida tuzilgan bo‘lib, bu uch bosqich farishtalar orqali ifodalanadi, garchi ikkinchi bosqich bosh farishta Mikoil bo‘lsa-da, U Musoni o‘limdan tiriltirib, uni osmonga ko‘targan Zotdir.

“Oyina” so‘zi o‘ninchi bobda uchraydigan boshqa uch o‘rinda “mareh” emas, “marah”dir. “Marah” — “mareh”ning muannas shaklidir. U vahiy degan ma‘noni anglatadi, sabab-oqibat ma‘nosida esa “oyna” yoki “ko‘zgu”ni bildiradi. Uning ta‘rifining kaliti shundaki, u “sabab-oqibatli”dir. U “ko‘rinish”ning vahiyidir, biroq jinsi jihatidan boshqacha bo‘lgani uchun, boshqa bir bashoratli xabarni aniqlab beradi. “Oyna” degan ta‘rifidan kelib chiqib, bu vahiy ko‘ruvchilarning qandaydir bir aksni ko‘rishlarini anglatadi. So‘zning “sabab-oqibatli” bo‘lgan jihati ana shudir. “Marah” kontekstida sabab-oqibatli so‘zning ta‘rifi terandir.

“Causative” atamasi sababiyat tushunchasi yoki biror narsaning sodir bo‘lishiga sabab bo‘lish harakati bilan bog‘liqdir. Tilshunoslikda, xususan fe‘l morfologiyasida, sabab nisbatli shakl shunday grammatik konstruksiyaki, u fe‘lning egasi boshqa bir shaxsni yoki narsani fe‘l ifodalagan harakatni bajarishga sabab bo‘layotganini bildiradi. Masalan, ingliz tilida “to read” fe‘li “to make someone read” deb aytilganda sabab nisbatli ma‘no kasb etadi. Bu yerda ega boshqa bir shaxsni o‘qish harakatini bajarishga majbur qilmoqda.

Sababli shakl fe‘l bilan ifodalangan harakatning yuzaga kelishiga ega javobgar ekanini bildiradi. “Sababli” atamasi biror amal yoki hodisaning qanday tarzda sodir bo‘lishiga sabab bo‘linishini anglatadi. Doniyor ibroniycha “marah” so‘zini qo‘llagan uchala holatda ham, nazar tashlanayotgan vahiy uni ko‘ruvchini o‘zi boqib turgan suratga aylantirib o‘zgartiradi.

Va birinchi oyning yigirma to‘rtinchi kunida men ulug‘ daryo bo‘yida, ya‘ni Hiddekel yonida edim; shunda ko‘zlarimni ko‘tardim va qaradim, va mana, zig‘ir libos kiygan bir odam bor edi;

uning bellari Ufazning nafis oltini bilan bog‘langan edi. Uning badani ham zumradga o‘xshar, yuzi chaqmoqning ko‘rinishi (mareh) kabi, ko‘zlari olov mash‘allari kabi, qo‘llari va oyoqlari sayqallangan mis rangida edi, va uning so‘zlarining ovozi bir olomonning ovoziday edi. Va men, Doniyor, yolg‘iz o‘zim bu vahiy (marah)ni ko‘rdim; chunki men bilan birga bo‘lgan kishilar bu vahiy (marah) ko‘rmadilar; ammo ularga qattiq bir titroq tushdiki, ular yashirinish uchun qochib ketdilar. Shuning uchun men yolg‘iz qoldim va bu buyuk vahiy (marah) ko‘rdim, va menda hech qanday quvvat qolmadi; chunki mening husnim ichimda buzilishiga aylandi, va menda quvvat saqlanib qolmadi. Ammo men uning so‘zlarining ovozini eshitdim; va uning so‘zlarining ovozini eshitganimda, yuzim bilan yerga yiqilgan holda qattiq uyquga ketdim, va yuzim yerga qaratilgan edi. Doniyor 10:4–9.

Yigirma bir kunlik motamning oxirida — bu motam so‘nggi kunlarda ikki guvoh ko‘chada o‘lik yotadigan uch yarim kunga muvofiq keladi — Doniyorga birdan Masihning zohiri ko‘rsatildi, va Uning zohiri “chaqmoqning ko‘rinishidek (mareh)” edi. Vahiy kitobining o‘n birinchi bobidagi uch yarim kunning oxirida yuz beradigan o‘sha voqea ajralishni keltirib chiqaradi, chunki Doniyor “bilan birga bo‘lgan odamlar vahiy(ni) (marah) [ko‘rish]madi; ammo ularga qattiq bir titroq tushdiki, ular yashirinish uchun qochib ketdilar. Shuning uchun” Doniyor “yolg‘iz qoldi,” ammo “men bilan birga bo‘lgan odamlar vahiy(ni) (marah) [ko‘rish]madi; ammo ularga qattiq bir titroq tushdiki, ular yashirinish uchun qochib ketdilar.”

Doniyor yolg‘iz bo‘lganida ko‘rgan vahiy — bu Doniyorni vahiyning suratiga aylantirgan ayollik, sababchi vahiy edi. Bu o‘zgarish Doniyorning insoniy kuchi undan olib qo‘yilishi va uning ko‘rkamligi chirishga aylantirilishi orqali amalga oshirildi.

Jon maskan tutadigan va u orqali faoliyat yuritadigan ayni badan Rabbiynikidir. Bizda tirik mexanizmning biror qismini e‘tiborsiz qoldirishga hech qanday haq yo‘q. Tirik organizmning har bir qismi Rabbiynikidir. O‘z jismoniy organizmimiz haqidagi bilim bizga shuni o‘rgatishi kerakki, har bir a‘zo solihlik quroli sifatida Xudoga xizmat qilishi lozim.

“Inson qalbining mag‘rurligini Xudodan boshqa hech kim bo‘ysundira olmaydi. Biz o‘zimizni o‘zimiz qutqara olmaymiz. Biz o‘zimizni o‘zimiz yangidan tug‘dira olmaymiz. Samoviy hovlilarda: Meni sevgan o‘zimga, o‘zimni yuvgan o‘zimga, o‘zimni qutqargan o‘zimga, shon-sharaf va izzat, baraka va hamd bo‘lsin, degan qo‘shiq kuylanmaydi. Ammo bu dunyoda bu ko‘plar kuylayotgan qo‘shiqning asosiy ohangidir. Ular qalbda muloyim va kamtar bo‘lish nimani anglatishini bilmaydilar; va agar bundan qochishning iloji bo‘lsa, buni bilishni ham istamaydilar. Butun Injil Masihdan, Uning muloyimligi va kamtarligidan ta‘lim olishdan iboratdir.

“Iymon orqali oqlanish nima? Bu Xudoning insonning ulug‘vorligini tuproqqa qorish ishi va insonning o‘zi uchun qilishga qodir bo‘lmagan narsani uning uchun qilib berishidir.”  
Testimonies to Ministers, 456.

Imon orqali oqlanish tajribasi — insonning shon-shuhratini tuproqqa qorish ishida Xudoning amali. Doniyor bilan birga bo‘lgan odamlarni qochishga majbur qilgan vahiy Masihning zohir bo‘lishining “sabab bo‘luvchi” ayol jinsidagi vahiyi edi, va Doniyorning o‘z-o‘zini oqlovchi solihligi tuproqqa qorilgach, darhol uchta farishtaviy tegish qo‘llanildi; ular oxir-oqibat Doniyorni

xabarni yetkazishga quvvatlantirdi.

1888-yilda qudratli farishta, oqsoqollar Jones va Waggoner tomonidan taqdim etilgan imon orqali oqlanish xabari bilan tushdi. Xuddi o'sha farishta 2001-yil 11-sentyabrda yana aynan o'sha imon orqali oqlanish xabari bilan tushdi. Bu bir yuz qirq to'rt ming kishining muhrlanishining boshlanishini belgiladi. Bir yuz qirq to'rt ming kishining muhrlanishi yakunida, boshidagi xabar takrorlanadi, chunki Iso har doim bir narsaning oxirini uning boshlanishi bilan tasvirlaydi.

1840-yil 11-avgustda aynan o'sha farishta tushib keldi va 1840-yildan 1844-yilgacha amalga oshgan uch bosqichni boshladi. O'sha uch bosqich 1840-yil 11-avgustda birinchi farishtaning quvvatlantirilishi bilan, 1844-yil 19-aprelda ikkinchi farishtaning kelishi bilan va 1844-yil 22-oktabrda uchinchi farishtaning kelishi bilan boshlandi. O'sha tarix 2001-yil 11-sentyabrda uch farishtaning birinchisining tushib kelishini oldindan ifodalagan edi; undan keyin 2020-yil 18-iyuldagi umidsizlik chog'ida ikkinchi farishta keldi, va bu tez orada keladigan Yakshanba qonunida uchinchi farishtaning kelishi bilan yakun topadi.

O'sha tarixning oxirida, Vahiy kitobining o'n birinchi bobida tasvirlanganidek, shuningdek Doniyorning yigirma bir kunlik motami orqali ham ifodalanganidek, uch yarim kun davom etgan o'lik holatidan so'ng Muso va Ilyosni tiriltirish uchun Mixail tushganida, Masih yana tushadi. U avvalo O'z ulug'vorligining vahiy-suratini namoyon qiladi — insonning ulug'vorligini tuproqqa yotqizadigan va ajralishni yuzaga keltiradigan vahiy-suratni. Doniyor tuproqda bo'lgach, va “sabab qiluvchi” ayollik vahiy-suratiga boqish orqali o'zgargach, Jabroil unga birinchi marta tegadi va uni qaltirab turgan oyoqlari ustiga turg'izadi.

So'ngra bosh farishta Mixoel “Musoni tiriltirish” uchun tushadi va Doniyorga ikkinchi marta tegadi; bu esa uni o'jiz holda qoldiradi, chunki u aslida o'z Rabbisi bilan so'zlashayotganining haqiqatidan butunlay lol qolgan edi. So'ng Jabroil kelib, unga uchinchi marta tegadi va uni tez orada keladigan yakshanba qonunida bayroq bo'lish ishiga kuchlantiradi. Uch tegish Vahiy kitobining o'n to'rtinchi bobidagi uch farishtaning timsollaridir, garchi ular bir kunning o'zida sodir bo'lsa ham.

Birinchi farishtaning tajribasi Masihning chaqmoq kabi namoyon bo'lishini, ajratuvchi “sababchi” vahiyini va Doniyorni uning insoniy ulug'vorligi changidan ko'taradigan birinchi teginishni o'z ichiga oladi. Birinchi farishta birinchisiga kiruvchi uchala bosqichning barchasiga ega, chunki u birinchi xabarni ifodalaydi. Birinchi teginish TO'QQIZINCHI dan O'N BIRINCHI oyatlargacha qayd etilgani tasodif emas.

Shunda ham men uning so'zlarining ovozini eshitdim; va uning so'zlarining ovozi eshitganimda, yuzim bilan yerga qaratilgan holda chuqur uyquga ketdim. Va mana, bir qo'l menga tegib, meni tizzalarim va kaftlarim ustiga turg'izdi. Va u menga dedi: Ey Daniel, nihoyatda sevikli odam, men senga aytayotgan so'zlarni angla va tik oyoqqa tur; chunki endi men sening oldingga yuborildim. Va u bu so'zni menga aytganida, men titrab turdim. Daniel 10:9–11.

Masihning O‘zi ato etgan ikkinchi tegish tajribasi Doniyorni gapira olmaydigan holatdan o‘z Rabbi bilan so‘zlasha oladigan holatga o‘zgartiradi. Ikkinchi tegishda Doniyorda nafas yo‘q; shu bois u bu yerda Hizqiyoning o‘ttiz yettinchi bobdagi birinchi xabari nuqtasida tasvirlangan.

U menga shunday so‘zlarni aytganda, men yuzimni yerga qaratdim va soqov bo‘lib qoldim. Va mana, inson o‘g‘illarining o‘xshashiga monand bir zot lablarimga tegdi; shunda men og‘zimni ochib gapirdim va oldimda turganga dedim: Ey hazratim, vahiy sababli qayg‘ularim ustimga qaytdi, va menda hech qanday quvvat qolmadi. Chunki bu hazratimning quli bu hazratim bilan qanday so‘zlasha oladi? Zero menga kelsak, shu zahoti menda hech qanday quvvat qolmadi, hatto nafasim ham ichimda qolmadi. Doniyor 10:15–17.

Hizqiyolning ikkinchi xabarida to‘rt shamoldan keladigan xabar suyaklar ustiga puflanishi kerak, toki ular tirilib, ulkan bir lashkar sifatida oyoqqa tursin. O‘sha lashkarining quvvatlantirilishi uchinchi tegish bilan ifodalanadi.

Shunda yana odamga o‘xshash bir zot kelib menga tegdi va meni quvvatlantirdi. U shunday dedi: “Ey juda sevikli odam, qo‘rqma; senga tinchlik bo‘lsin; kuchli bo‘l, ha, kuchli bo‘l.” U men bilan so‘zlashgach, men quvvat topdim va dedim: “Hazratim gapirsin; chunki sen meni quvvatlantirding.” So‘ng u dedi: “Nima uchun sening oldingga kelganimni bilasanmi? Endi men Fors shahzodasi bilan jang qilish uchun qaytaman; men ketganimdan keyin esa, mana, Yunon shahzodasi keladi. Lekin men senga haqiqat kitobida yozib qo‘yilgan narsani ko‘rsataman; bu ishlarda men bilan birga turadigan hech kim yo‘q, faqat sizning shahzodangiz Mikoilgina. Shuningdek, men ham Midiyalik Doro hukmronligining birinchi yilida uni tasdiqlash va quvvatlantirish uchun turdim. Endi esa men senga haqiqatni ko‘rsataman. Mana, Forsda yana uchta shoh ko‘tariladi; to‘rtinchisi esa ularning hammasidan nihoyatda boy bo‘ladi; va u boyligi tufayli qudrat topib, hammani Yunon saltanatiga qarshi qo‘zg‘atadi.” Doniyor 10:18–11:2.

Hizqiyon kitobining o‘ttiz yettinchi bobida ikki guvohni hayotga qaytaradigan xabar uchinchi voyaning Islom xabaridir; ammo qator ustiga qator, Jabroil Mikoilning Musoni tiriltirib, uni bayroq sifatida osmonga olib chiqqani haqidagi tasvirda aniqlab beradigan xabar — Amerika Qo‘shma Shtatlarining so‘nggi prezidentining xabaridir. Bu 2020 yilda, xuddi haqiqiy protestant shoxi kabi, o‘ldirilgan oltinchi prezidentning (Respublikachi shoxning) xabaridir. Doniyorning rivoyatida haqiqiy protestant shoxi uchun bo‘lgan motam kunlaridan keyingi tirilish Respublikachi shoxning tirilishi aniqlanishiga olib keldi.

Doniyorning o‘ninchi bobida “vahiy” yoki “ko‘rinish” so‘zi yetti marta qo‘llanilgan. Bu yetti murojaatning barchasi ayni bir ibroniycha so‘z bilan ifodalangan, faqat uch o‘rinda bu so‘z muannas shaklda, qolgan to‘rt o‘rinda esa muzakkar shaklda kelgan. Yetti mukammallik soni bo‘lganligi, shuningdek yettiga teng bo‘lgan uch-to‘rt uyg‘unligi Vahiy kitobining asosiy xususiyatlaridan biridir; unda yetti jamoatning oxirgi uchtasi, yetti muhrning oxirgi uchtasi va yetti karnayning oxirgi uchtasi dastlabki to‘rttasidan alohida ajratib ko‘rsatiladi.

Doniyor va Vahiy kitoblari bir xil kitobdir, va shu ma’noda Doniyor bilan Yuhanno bir xil oxirgi kunlar ramzidir. O‘ninchi bobdagi Masih haqidagi vahiy, Vahiy kitobining birinchi bobidagi

Masih haqidagi vahiydir.

Vahiy kitobining birinchi bobida Yuhanno orqasidan kelayotgan bir ovozni eshitadi va soʻzlayotgan Zotni koʻrish uchun orqasiga oʻgiriladi.

Men Rabbiyning kunida Ruhda edim, va ortimdan karnay sadosidek baland bir ovozni eshitdim. U shunday der edi: Men Alfa va Omegamman, birinchi va oxirgiman; koʻrganingni kitobga yozib, Osiyodagi yetti jamoatga yubor: Efesga, Smirnaga, Pergamosga, Tiyyatiraga, Sardisga, Filadelfiyaga va Laodikiyaga. Vahiy 1:10, 11.

Bu Doniyor kitobining oʻninchi bobidagi uch marta tegish boʻlsin, yoki Vahiyning birinchi bobidagi oʻsha ayni vahiy boʻlsin, yoki Hizqiyolning oʻttiz yettinchi bobidagi ikki xabari boʻlsin, yoxud Ishayoning qurbongohdan olingan choʻgʻ bilan tegizilishi boʻlsin, bu tajriba oxirgi ogohlantirish xabarining quvvatlantirilishini ifodalaydi, va oʻsha xabar 2023 yil iyul oyida ikki guvohning tirilishidan boshlanadi. Doniyor, Yuhanno, Hizqiyol va Ishayo — barchasi ortidan “qadimgi yoʻllar”dan kelayotgan “ovoz”ni eshitadigan xabarchini ifodalaydi; u: “Kimni yuboray?” deb soʻraydi. Oʻsha xabarchi: “Mana men, meni yubor”, deb javob berganida, u kuchaytiriladi va sahroda faryod qilayotgan kishi kabi oʻz ovozi koʻtaradi. “Qulogʻi bor kishi, Ruh jamoatlarga nima deyayotganini eshitsin.”

Biz bu tadqiqotni keyingi maqolamizda davom ettiramiz.

“Yuqorida tasvirlangan voqea munosabati bilan farishta Jabroil Doniyorga oʻsha paytda u qabul qila oladigan barcha taʼlimotni yetkazdi. Biroq, bir necha yil oʻtgach, paygʻambar hali toʻliq izohlanmagan mavzular haqida koʻproq bilishni istadi va yana Xudodan nur va hikmat izlashga kirishdi. ‘Oʻsha kunlarda men, Doniyor, uch toʻla hafta motam tutdim. Men lazzatli non yemadim, ogʻzimga na goʻsht, na sharob oldim, oʻzimga umuman moy ham surmadim... Soʻng koʻzlarimni koʻtarib qaradim, va mana, zigʻir libos kiygan bir zot, bellari Ufazning sof oltini bilan bogʻlangan edi. Uning badani xrizolitdek, yuzi chaqmoq koʻrinishiday, koʻzlari olov mashʼalalariday, qoʻllari va oyoqlari sayqallangan jez rangiday, soʻzlarining ovozi esa koʻpchilikning ovoziiday edi’ (Doniyor 10:2–6).”

“Bu taʼrif Masih Patmos orolida Yuhannoga vahiy qilinganda u tomonidan berilgan taʼrifga oʻxshaydi. Xudoning Oʻgʻli boʻlmish zotning Oʻzi Doniyorga zohir boʻldi. Rabbimiz Doniyorga oxirgi kunlarda nima yuz berishini oʻrgatish uchun yana bir samoviy xabarchi bilan birga keladi.

“Dunyoning Najotkori tomonidan ochib berilgan buyuk haqiqatlar haqiqatni yashirin xazinalardek izlaydiganlar uchundir. Doniyor yoshi ulugʻ bir kishi edi. Uning umri butparast bir saroyning maftunkor muhitida oʻtgan, uning ongi buyuk bir saltanatning ishlari bilan band boʻlgan edi. Shunga qaramay, u bularning barchasidan yuz oʻgirib, Xudo oldida oʻz jonini ezadi va Oliy Zotning niyatlarini bilishni izlaydi. Va uning iltijolariga javoban, keyingi kunlarda yashaydiganlar uchun samoviy saroylardan nur ayon qilindi. Bas, osmondan bizga keltirilgan haqiqatlarni anglashimiz uchun U idrokimizni ochib bersin deb, biz Xudoni naqadar jiddiylik bilan izlashimiz kerak.”

“Men Doniyor yolg‘iz o‘zim vahiyini ko‘rdim: men bilan birga bo‘lgan kishilar esa vahiyini ko‘rmadilar; biroq ularning ustiga qattiq bir titroq tushdi, shuning uchun ular yashirinish uchun qochib ketdilar.... Menda esa hech qanday quvvat qolmadi; chunki mening husnim ichimda buzilishiga aylandi, va menda hech qanday quvvat qolmadi’ (7, 8-oyatlar). Haqiqatan muqaddas qilinganlarning barchasi shunga o‘xshash bir tajribaga ega bo‘ladilar. Masihning ulug‘vorligi, shon-sharafi va mukammalligi haqidagi qarashlari qanchalik ravshan bo‘lsa, ular o‘zlarining o‘jizligi va nomukammalligini shunchalik yorqinroq ko‘radilar. Ular gunohsiz bir tabiatga da’vo qilishga hech qanday moyillik ko‘rsatmaydilar; o‘zlarida to‘g‘ri va go‘zal bo‘lib ko‘ringan narsa, Masihning pokligi va ulug‘vorligi bilan taqqoslanganda, faqat noloyiq va chiruvchan bo‘lib ko‘rinadi. Odamlar Xudodan ajralganlarida, Masih haqidagi tasavvurlari juda noaniq bo‘lganida, ana shunda ular: ‘Men gunohsizman; men muqaddas qilinganman’, deydilar.”

“Endi Jabroil payg‘ambarga zohir bo‘lib, unga shunday dedi: ‘Ey Daniel, nihoyatda sevikli inson, men senga aytayotgan so‘zlarni anglab ol va tik tur; chunki men endi sening oldingga yuborildim.’ U bu so‘zni menga aytganida, men titragan holda tik turdim. So‘ng u menga dedi: ‘Qo‘rqma, Daniel; chunki sen qalbingni anglashga va o‘zingni Xudoying huzurida tiyishga bag‘ishlagan birinchi kundan boshlab, so‘zlaring eshitildi, va men sening so‘zlaring tufayli keldim’ (11, 12-oyatlar).”

“Osmon saltanati tomonidan Doniyorga naqadar ulug‘ sharaf ko‘rsatilmoqda! U titrayotgan O‘z xizmatkoriga taskin beradi va uning ibodati osmonda eshutilganiga uni ishontiradi. O‘sha jo‘shqin iltijoga javoban, farishta Jabroil Fors shohining yuragiga ta’sir etish uchun yuborildi. Doniyor ro‘za tutib, ibodat qilayotgan uch hafta davomida hukmdor Xudoning Ruhi taassurotlariga qarshilik ko‘rsatgan edi, ammo osmon Shahzodasi, bosh farishta Mikoyil, o‘jar shohning yuragini burib, Doniyorning ibodatiga javob bo‘ladigan qat’iy bir chora ko‘rishga undash uchun yuborildi.

“U menga shunday so‘zlarni aytgach, men yuzimni yerga qaratdim va tilsiz bo‘lib qoldim. Va mana, inson o‘g‘illarining o‘xshashiga o‘xshagan bir Zot lablarimga tegdi.... Va dedi: Ey juda sevikli inson, qo‘rqma; senga tinchlik bo‘lsin; kuchli bo‘l, ha, kuchli bo‘l. U men bilan gapirgach, men quvvat topdim va dedim: Rabbim gapirsin; chunki Sen menga kuch berding’ (15–19-oyatlar). Danielga zohir qilingan ilohiy ulug‘vorlik shu qadar buyuk ediki, u bu manzaraga dosh bera olmadi. Shunda osmon elchisi o‘z huzurining porloqligini parda qildi va payg‘ambarga “inson o‘g‘illarining o‘xshashiga o‘xshagan bir Zot” (16-oyat) sifatida ko‘rindi. U o‘zining ilohiy qudrati bilan bu to‘g‘rilik va imon sohibi bo‘lgan odamni mustahkamladi, toki u Xudodan o‘ziga yuborilgan xabarni eshita olsin.

“Doniyor Taoloning sadoqatli xizmatkori edi. Uning uzoq umri O‘z Rabbisiga xizmatdagi olijanob amallar bilan to‘lib-toshgan edi. Uning fe‘l-atvoridagi poklik va sobitqadam sadoqatga faqat uning qalbidagi kamtarlik hamda Xudo huzuridagi tavbadorligi teng kela oladi. Yana takrorlaymiz: Doniyorning hayoti haqiqiy muqaddaslanishning ilhomlangan bir tasviridir.” Sanctified Life, 49–52.